

Fysis

Sofoklova slova, že nezměrný čas „rodí“ (= nechává, aby se zrodilo) nezjevné a pak zase skrývá to, co se stalo zjevným, chce poukázat na to, že nezjevné se zrozením stává zjevným, a že pak znovu upadá do nezjevnosti. Jde však o to, že původní nezjevnost není totožná s nezjevností následnou resp. výslednou; rozdíl je především časový. Původní nezjevnost je časově „umístěna“ v budoucnosti, zatímco závěrečná nezjevnost spadá do minulosti. To znamená, že původní nezjevnost přichází, aby se stala zjevnou, kdežto výsledná nezjevnost odchází, aniž by se sama o sobě někdy mohla vrátit, pokud by k tomu nedošlo na základě aktivit ze strany nových událostí, které rovněž přicházejí z budoucnosti, aby „nastaly“, tj. staly se zjevnými, a které při té příležitosti navazují na určitou složku minulosti a tím ji křísí a oživují. Mám také za to, že Sofoklés mluví o „čase“ jen metaforicky a že nejspíš nemá na mysli, že čas je onou „rodící matkou“. Tak je vlastní problém, odkud se věci berou, nadále skryt.

(910820-1)

[Záznam nalezen mezi kartotéčnými lístky v AUK. Pozn. red.]